

שאלות חזרה במשניות מסכת בבא בתרא פרק ד' משנה ט'

א. אלו סוגי אבנים אינם כלולים במכירת השדה?

ב. מדוע יש קנים הנמכרים עם השדה וכאלו שלא?

ג. מדוע צריך התנא לכתוב שאינו מוכר את התבואה התלושה, הרי זה מילתא דפשיטא?

ד. מה אינו נכלל אף אם אמר לו היא וכל מה שבתוכה?

ה. מה החידוש שלא מכר את השומרה?

ו. אימתי מוכר אף את השומרה?

ז. האם המוכר את השדה מוכר את הדות? מנין לך?

ח. מדוע אין התנא מזכיר את בית הבד ומזכיר את הגת?

ט. האם בור ללא מים נמכר?

י. האם צריך המוכר ליקח דרך לדברים שלא מכר? (באר את המחלוקת)

יא. מה הדין כאשר אומר לו המוכר במפורש "חוץ מאלו"?

יב. מה הדין כאשר מוכר דברים אלו לאדם אחר? (באר את המחלוקת)

יג. באלו מקרים לכו"ע עושה בעין יפה, מתי יש מחלוקת?

יד. מה דין הנותן מתנה, האם בעין יפה או לא? מאי נ"מ?

טו. מה ההבדל בהגיון בין הקונה לבין מקבל המתנה לגבי עין יפה?

טז. הנותן בעין יפה הוא נותן, מה יהיה הדין אם יהיה בשדה ארנק עם כסף?

יז. מה דין אחים שחלקו האם בעין יפה או לא? מאי נ"מ?

יח. מתי משתמשים בלשון של "החזיק" ומתי בלשון של "זכה"?

יט. מדוע המחזיק בנכסי הגר זכה גם בחרוב המרכב ובסדן השקמה הרי הם כשתי שדות?

כ. מדוע המשנה מביאה את הדוגמה של חרוב ושקמה ואינה מביאה את הדוגמא של שתי שדות?

כא. למה דומה המקדיש את השדה?

כב. לדעת רבי שמעון מדוע מועילה המכירה על חרוב המרכב ועל סדן השקמה הרי במכירה לא מכר אותם?
